Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Scala coeli

Johannes <Gobi, Iunior>

[Straßburg], 1483

De elemosma

urn:nbn:de:bsz:31-106862

Visual Library

omnia bona ſua ↄſumpſerūt· Iſte
ebrioſus eſt homo· vxor eſt ↄcupi-
ſcentia· Tercō inducit corpoꝝ cor-
ruptionem·

Elemoſina.

Elemoſina multas ꝑfectio
nes inducit in nobis. Pri
mo ē bonoꝝ tēpaliū mł
tiplicatiua. Legitur in miraculo
beati Dn̄ici pr̄is fratꝝ p̄dicatoꝝ
⁊ cum duo fratres vrbem Roma
nam ꝓ elemoſina circuiſſent· nec
inueniſſent niſi vnum panē· ⁊ eos
ſeq̄ret᷑ vir pauꝑ vt amore dei ſub
uenirent eius neceſſitati· ipi com-
paſſione moti· panē quē īuenerāt
ei dederūt· qui eo accepto ſtatim
diſparuit· Et q̄r ſtatim fuit reuela
tum beato Dn̄ico ꝙ angelus dei
fuerat· occurrēs fratribꝰ opus fa
ctum mirabiliter ↄmēdabat· ⁊ cū
fuiſſet ingreſſus eccłiam hita ibi
reuelatione fratres oīs vocauit
ad prādium· ⁊ dū bn̄dixiſſent mē
ſam abſq̄ʒ alio cibo ⁊ ſediſſent· ve
nerūt duo iuuenes pulcerrimi o-
nerati panibus· ⁊ corā quolibʒ fra
tre panē albiſſimum poſuerūt ex
trahētes refectoriū ad locū i quo
doliū facuū reſidebat totum ple-
num de nobiliſſimo vino mōſtra-
uerūt· Tūc diſparētes ſubito per
multos dies ſuſtētati fuerūt d̾ pa
nibus portatis ab angelis ⁊ de vi
no. ¶ Item ad idem. Cum quidā
Eps predicaret ⁊ aſſerēt cētuplū
recipe de eleōſinis datis· ſurgēs
vnus magnū thezauꝝ ad erogā-
dum paupibus ſancto Epo tradi-
dit· quo mortuo: cepūt liberi petē
thezaurū ab eodem· dixit ſe acce-
piſſe ⁊ ei ſatiſfeciſſe· Qui cuʒ non
eſſent ↄtenti ait Epus· Eamus ad
mortuū ⁊ queramꝰ ſi ſatiſfactum
eſt ei. Qui eūtes cum magna ca-
terua ⁊ exhumātes inuenerūt ta-
bulam lr̄is aureis ſcriptam mire
claritatis ↄtinentem hec v̄ba. Si
cut audiuimꝰ ſic vidimꝰ in ciuita-
te dn̄i virtutū. ¶ Item ad idem.
Refert Petrus damianꝰ ꝙ cū q̄-
dam eps̄ ſumme ſitiret ⁊ p̄cepiſſʒ
afferri paululū vini qđ tm̄ hēbat
affuit pauꝑ in eius p̄ntia· q̄ amoē
dei poculū poſtulabat alioq̄n mo
reret᷑· Tūc eps̄ dari p̄cepit ⁊ bibi
to toto vino ſtatim diſparuit· tūc
vas de quo fuerat hauſtū appuit
plenum ⁊ nō ſolum illud· ſed ⁊ to-
tum cellarium redūdauit· Item
ad idem· Refert P· damianꝰ· ꝙ
quidā habens vnum denariū tm̄·
illum vīn infirmo dedit· ⁊ cū non
habēt d̾ quo prāderet· affuit q̄dā
qui in panno· xx· ſolidos florenoꝝ
ſibi tradidit dicens hec tibi de-
bentur a dn̄o meo· ⁊ ſtatim diſpa-
ruit. Item legitur in geſtis iohā·
elemoſinarij ꝙ quidam miles ſpo
liatus iohanni elemoſinario cala
mitatē ſuam exponēs iuſſit ei da-
ri· xv· libras auri· Tūc diſpenſator
ſuus tm̄ quinq̄ʒ dedit· Cū aūt qua-
dam die p̄dictꝰ ſanctꝰ collectam
de paupibus facēt q̄dam mulier
centenarioꝝ auri· q̄ngētos aureoſ

dedit ei. qui vocato diſpenſatore
reqſiuit quot libras militi dediſ-
ſet. qui culpā ſuam ꝯgnoſcēs con-
feſſus eſt veritatē. Tūc ſanct⁹. Si
dediſſes. xv. hec dediſſꝫ nobiſ mil
le quīgētos. Item dicit᷑. ꝙ i bur
degalia fuit q̄dā mulier hn̄s vni-
cum filiū quē cupiebat ditari. Et
ideo eū tradidit cuidam auūculo
ſuo vt docerꝫ eū ī mercatōībuſ
ꝑagendis. Cū ergo poſuiſſet ī ſo-
cietate. l. libras ꝛ iuuenis fuiſſet
miſſus ꝓpter mercatōeꝫ ad q̄ndaꝫ
ciuitatē i ſmone audiuit ꝙ nihil
erat qd̓ tm̄ ditaret hoieꝫ ſicut lar
gitio elemoſinaꝝ. ꝛ qꝛ ī itinē cor
ruerat q̄dam ecclia ſancti nicolai
ꝓ cui⁹ ꝯſtructōne petebātur ele-
moſine. iuuenis ſuas quīq̄ginta
libras amore dei dedit. Rediēs
ergo ad ſuū dn̄m. ꝛ narrato facto
expulſus eſt de ei⁹ hoſpicō. ſꝫ ad
fletum mr̄is reduct⁹ eo ꝙ ꝓmiſiſ-
ſet emēdaꝫ. ꝛ centū libre fuiſſent
poſite ī ſocietate. Poſt multa ꝯo
tempa iuuenis vltra mare mittit᷑
cū magna pecunia ꝛ cū naui. ꝛ qꝛ
pirate rapuerāt filiam ſoldanī ex
hibuerāt venalē. cui⁹ pulcritudi-
nē mores ꝛ ꝯuerſatōnem bonā a-
ſpiciēs iuuenis p̄ciō centū libra
rū eam emit. ꝛ pacto nauigio ad
burdegalam eam adduxit. quam
cū vidiſſet pr̄ ſuus ꝛ mr̄ ſuſpican-
tes ꝙ ex hoc eam emerat. vt imū-
dicijs cū ea vacaret ambos d̓ do-
mo ſua eiecerūt. Tūc ad fideꝫ xp̄i
ꝯuerſa eſt baptizata. ꝛ tāte deuo-
tionis fuit erga crucē. ꝛ circa bea
tam v̓ginem. vt iuuenem qui eaꝫ
emerat ad magnā ſanctitatē pro
uocaret. Tandē ſponſalia celebra
ret inter eos nec motus imundi-
cie ꝓpter v̓tutem crucis oriebat᷑ i
eis. Et qꝛ ſatis erāt paupes. ipa i-
duxit iuueneꝫ ad emptōnē diuer-
ſaꝝ ſpēꝝ ſerici ꝛ auri. ex quib⁹ fe-
cit iocalia mire pulcritudis. ꝛ p̄ci
pue vnum pānum aureū tāte pul
critudis vt omnē vidētem v̓teret
ī ſtuporem. Tūc iuueis ꝑ eā miſ-
ſus ad alexandriā. informatus eſt
vt ī determiato feſto ſarracenoꝝ-
rum. iocalia cū pāno ī platea ex-
ponēt ad vēdendū ꝛ de pāno nō
mī⁹ q̄ꝫ duo milia floꝛēoꝝ reciperet
qꝛ cū ibi eſſent ſigna q̄ nullus iu-
uenis i mūdo ſciebat facē niſi ipa
ꝓpter amorē filie pr̄i dabit oīe p̄-
cium. De vno tn̄ fuit informat⁹ iu
uenis vt ꝑ ſolutione pecunie non
iret ad caſtꝝ pr̄is. ſꝫ i platea pec-
cuniam expectaret an̄ traditōneꝫ
panni. Fecit iuuenis ſicut ipa p̄ce
pat. ꝛ ī die feſto iocalia venalia
expoſuit. pānus a ſoldano deſide
rat᷑ q̄ntuꝫ petit liberaliſſime elar
git᷑. Sꝫ ad caſtrū ſoldanī iuuenis
nō acceſſit. licꝫ multū fuit rogat⁹
Regredit᷑ ad v̓gineꝫ cū magnis
ꝛ mirabilib⁹ diuicijs. poſſeſſiōes
emūt. nec ipa vult adhuc mīmo-
niū copulare. quouſqꝫ pl̓es diuici
as ꝯgregaſſent. Emitur igitur ab
eo ſericuꝫ mire pulcritudis ꝛ p̄cio
ſitatis. fiūt iocalia lōge pulcriora

ꝛ meliora q̄ prima· Et pānus com
ponit᷑ tante pulcritudis ꝙ nūq̄
fuit viſus tal'. remittit᷑ iuuenis a-
pud alexandriā cū īformatōibꝰ
primis· ꝛ ī die magne feſtiuitatiſ
pānus ꝛ iocalia extendūtur· ꝛ de
panno· x· milia librarū req̄runtur·
Cui q̄ citati ↄdeſcendēs ſoldanus
ꝓpter amorem filie verbis dulci-
bus ſeduxit iuuenē· vt ꝑ ſolutōne
hn̄da· Qui cum fuiſſet caſtrū igreſ
ſus ſtatim capit᷑· ꝛ eculeo eleuat᷑
ꝛ reuelat᷑ ab eo ꝙ filia ſoldani in
burdegala in camera ꝛ in tali ho
ſpicō manēt· Mittūtur galee illo
manēte capto· iuuēcula repit᷑· ca-
pitur ꝛ ad p̄rem reducitur valde
triſtis· iuuenis liberat᷑· tota pecu
nia ſibi ſoluit᷑· ꝛ apud burdegalā
eſt reuerſus. Sponſa igit᷑ non in-
uenta poſita pecūia in redditibꝰ
apud alexandriā. eſt reuerſus cū
vno pulcro iocali. qd̄ ſibi dederat
ſpōſa ſua· p magnū tempꝰ ibi mo-
rabat᷑· nec pōt eam videre· Tādē
ꝑ ſubtilitatē ſui hoſpitis cui ſecre
te hoc reuelauerat ductus ad qd̄
dam viridariū eā vidit· ꝛ ↄgnitꝰ
eſt ab ea· repellūt᷑ ambo. ſed ipſe
in ciuitate expectat· Tandem cor-
ruptis cuſtodibꝰ ſub ſilitudine e-
mendi illud iocale qd̄ ipa ſibi de
derat· iuuenis introducit᷑ cum ea
loquit᷑ ꝛ ↄueniūt ꝙ in determina
to feſto nauigiū p̄paraſſet. cū tūc
ipa oportunitatē fugiēdi hēret ꝛ n̄
alias Exit iuuenis letus. appropi
quat feſtum determiatum ſed na
uigium mime repitur· Tādem cū
ſummo diluculo feſtiuitatis īſtis
veniſſet ad portum· nec nauis ibi
eſſet aliqua. lugēdo ꝛ flēdo dixit·
O beate Nicolae modo poſſetis
optime reſtituere hoc qd̄ i fabri-
ca vr̄e eccl'ie ꝓpter reuerētiā dei
donaui. ꝛ dū ſic fleret vidit in ca
pite portus q̄ndam nauem diſpo-
nentē ſe ad receſſum· ꝛ ſcita veri-
tate ꝙ apd̄ burdegalā ibat facto
p̄cō de naulo receſſit ad locum
ꝑ iuuēculam deſtinatū ꝛ ecce iu-
uencula venit onerata- gēmis et
thezauro mirabili. ꝛ clam fugien-
tes ambo ſunt recepti i naui q̄ cū
apd̄ burdigalā terrā accepiſſent
ꝛ oēs thezauros extraxiſſent ſubi
to nauis diſparuit· ꝛ cōpleto mr̄i
monio deum ꝛ v̄ginem laudauerīt

Scd̄o elemoſina eſt dei placa
tiua. Refert johēs elemoſinariuſ
ꝙ cū pauperes ſtarēt ad ſolē ꝛ re-
ferrent quis libēter facēt eis bo-
num. in hoc ↄcordauerunt oīs ꝙ
de vno diuite peſſimo nunq̄ ele-
moſinā poterāt extorq̄re· Tūc vnꝰ
affirmauit ꝙ omino elemoſinam
hēret ab eo. alioquin ſoluēt talē pe
nam. Qui vadēs ad eiꝰ hoſpitium
ꝛ iportune ibi clamarā. ille tedio
victus proiecit ei vnū panē ſiligi
noſum· qui eum recipiēs letus ad
ſocios eſt reuerſus. Tādem iſte di-
ues infirmat᷑· ꝛ in ꝑgreſſu ifirmi-
tatis ad diuinū iudiciū rapit᷑ de-
mones aduenīūt accuſacōnes in-
ducūt· et leti audacter pctā ꝓbāt

ex pte oppoſita. vidit dolẽtes an-
gelos. nec bonuz aliquid hñt qd
ponant in illa pte ſtare. Finaliter
venit vn9 qui proiecit ibi panẽ ſi
ligimis quẽ pauperi dederat. ⁊ q2
pctã prepõderabãt. dictum eſt ei.
reuerte ad augmẽta hãc ſiliginez
ſi vis ſaluari. qui rediens maxim9
elemoſinari9 eſt effect9. ¶ Itez ad
idem. Refert jacob9 de vitriaco.
ꝙ rex francie accepit multa mi-
lia librarꝫ a quodã mercatore eo
inuito. ⁊ exorta cariſtia de ↄſilio ⁊
aſſenſu ſue vxoris. q̊t milia libra-
rum rex ſibi abſtulerat tot milia
paupibus erogaret. Cũ aũt rex q̃-
dam die p ciuitatẽ ⁊ p̃ multitudi
ne paupum corã ei9 domo exiſten
tiũ. trãſire nõ poſſz. credens ꝙ ex
deſpacione omia ſua darz. eo vo-
cato cãm requirit. cui rñdit diueſ
Dños tuos hẽo .ſ. corpis ⁊ anime.
Et ideo q̃ntum do dño corpis. tm̃
volo dare dño aĩe. Tunc rex cõfu
ſus i ſe dixit. Nolo ꝙ faciatiſ mi
hi parem ſed maiorẽ. ⁊ reſtitui p̃-
cepit omia ablata ⁊ maiora dari.
¶ Tercõ elemoſina eſt carce
ris expeditiua. Refert jõhẽs ele
moſinari9. ꝙ quidã captiu9 a ſar-
racenis eſt i carcere recluſus. Cũ
quidaz de captiuis euadendis. ⁊
euadẽtes ⁊ ad terrã ei9 veniſſent
dixerũt ſeipm ꝓpriis manib9 ſepe
liſſe ⁊ fraudati eo ꝙ ei ſitez ſepe-
liſſent. Et ideo pentes eius q̊libz
anno q̃ttuor collecta facieteſ pau
peribus erogabãt. Tandẽ expedit'

inuẽnis ⁊ ad terrã ꝓpriam rediẽs
audita q̃ faciebãt p eo. dixit ꝙ in
illis dieb9 q̃dam candidus hõ in
grediebat' carcerẽ. ⁊ ſolutũ duce
bat ad paſtum. trãſactis illis die
bus iterato eum in carcere reclu-
debat. ¶ Quarto eſt miſerorꝫ ſub
leuatiua. Dña quedã pia i elemo-
ſinis faciẽdiſ audiebat miſſaz cui
aduenies paupcula mulier ⁊ nu-
da elemoſinã poſtulabat. q̃ cõpa-
tiens ⁊ quid eligeret ignorãs an
audire miſſaz vel ꝓuidere paupe
ri. ↄpaſſione victa intrauit locum
ſecretũ. ⁊ expolita veſte pauperi
dedit. q̃ cuz fuiſſet reuerſa ad ec-
cleſiam. repit ſacerdotẽ nõ poſſe
adhuc dicẽ quouſq3 ipa venit.
¶ Item ad idem dum fri de ordi-
ne frm p̃dicatorꝫ paup occurrẽt.
petẽs elemoſinã. non hñs tunc in
promptu qd daret. ſuã ſonam de-
dit ei. Cũq3 fuiſſet igreſſus eccle-
ſiam. illa ſona crucifixũ vidit pre-
cinctũ. ¶ Quinto eſt celeſtiũ do
natiua. Fuit quidã canonic9 piſiẽ
ſis. qui tante pietatis erat. vt oĩa
q̃ hẽe poterat paupib9 erogabat.
Vñ canonici timẽtes ne ꝓpter h̊
ſuam p̃bendaz deſtruẽt ei coadiu-
toriũ dederũt. Sz ipe a conſuetis
elemoſinis non deſiſtẽs. culcitraz
⁊ oĩa ſuppellectilia. libros ⁊ oĩa
vaſa paupibus erogabat. ⁊ cũ nõ
poſſet aliud mortariũ pauperi pe
tenti porrexit. Cũ autẽ de9 d̓ car-
cere corporis vellz eum extrahẽ.
infirmatur grauit̃ dum petiuiſſet

coꝛonem·timentes vomitū·poꝛta-
uerūt hoſtiā non ↄſecratam·quaꝫ
cū ↄgnouiſſet ꝛ refutaſſet. dū ap-
poꝛtaſſent veꝝ coꝛpꝰ dn̄i tantus
ſplēdoꝛ cameraꝫ illuſtrauit vt vi-
deret᷑ eſſe in ea· Tūc cū maximis
lacrimis hāc oꝛonem ↄpoſuit. Ec-
ce ſalus mūdi·verbuꝫ pr̄is. hoſtia
vera·viua caro·deitas itegra· ve-
rus hō·xp̄i coꝛpus·aue mea crimi
na terge ſuaue·dignus adeſt ſan
guis·mala deſtrue ꝗ̄ pat anguis·
¶ Item ad ideꝫ· Refert Greg·
ꝙ quidāꝫ dedit calciamēta iſtru-
menta quibꝰ opabat᷑ indigentibꝰ
ſumme·Cūqꝫ quidā ſanctꝰ hō hoc
vidiſſet·in nocte ſeq̄nti vidit celū
aptum ꝛ edificiū pulcerrimū ꝑpa
tuꝫ illi elemoſinario qui dederat
ſua inſtrumenta· ¶ Sexto eſt xp̄i
receptiua. Fuit q̄dā Gregoꝛiꝰ no-
mine mire ſanctitatiſ·q̄ q°libꝫ die
xij·paupes paſcens·Dum q̄dā die
videndū oms veniſſꝫ·tredeciꝫ vi-
dit ibi· ꝛ req̄ſito ꝓcuratoꝛe quot
ibi poſuerat·dixit ꝙ·xij· tm̄ erant
Tūc Gregoꝛiꝰ·xiij·quē nullꝰ vide-
bat niſi ipe ad ſe vocauit·ꝛ q̄ſ eēt
diligēter inq̄ſiuit. Cui rn̄dit paup.
Cur queris nomē meū qd̄ eſt mi-
rabile·Ego iquit ſum ille cui fre-
quēter miſiſti tuā ſcutellā argen
teā·cui poſt naufragiū pecuniam
donaſti·Ego inquit ſum angelus
dei oꝛdinatꝰ ad ꝓtegēduꝫ elemo-
ſinarios ꝛ de theʒauro meritoꝛuꝫ
paſſionis xp̄i repoꝛtare copioſas
mercedes· ꝛ ſpēaliter illis ꝗ̄ ſunt
fideles diſpenſatoꝛes ecc̄lie ꝛ pa
trimonij crucifixi· ¶ Item ad idē
Quidā ꝑpoſitus deuotōnē habēſ
in natiuitate xp̄i oēs aduenientes
paſcebat·ꝛ mltis donabat veſtes
Dū aūt in quodā feſto eſſet i mē-
ſa·audiuit fletū vniꝰ paupis ſtan
tis in poꝛta·ꝛ ſurgens introduxit
eum·ꝛ qꝛ erat totꝰ lutoſus accep-
ta aqua calida·dū inuoluiſſꝫ eum
ſuo pallio voluit lauaē pedes eiꝰ
anteq̄ cū alijs ponētur ad mēſaꝫ
Et cū accepiſſꝫ pedes vidit eos ꝑ
foꝛatos ad modū crucifixi·cū etiā
aſpexiſſꝫ manꝰ idem vidit·ꝛ cū vo
caſſet familiares ſuos ſtatim ille
euanuit·ꝛ i pelui eneo in q° aqua
fuerat pata ad ablutōnē pedum:
indelibilis ſcriptura repta ē huiꝰ
tenoꝛis· Maledictꝰ a deo excelſo
eſt ille qui i magnis feſtiuitatibꝰ
induit ſcutiferos ſuiētes ꝑ amita-
tibꝰ mūdi·hyſtrionibꝰ dat cibum
pecunias ꝛ veſtes· ↄtemptis pau-
peribꝰ quoꝝ ſunt·ꝛ bn̄dictꝰ a dex
tra dei eſt ille cū tota ſua ꝓgenie
qui paupibus pluſ q̄ diuitibꝰ in-
tendit ſeruire· ¶ Septimo ē de-
monū liberatiua. Legit᷑ ꝙ cū qui
dam in multis malis ꝛ vicijs ipli-
catus·ꝛ paupem vidiſſꝫ moꝛi pre
frigoꝛe·expoliata carpitra paupē
veſtiuit· qui q°daꝫ die ſubmerſus
in flumie·dū demones eiꝰ dānati
onē in iudicō peterēt· angelꝰ dn̄i
carpitrā iudici ꝑſentauit·cuiꝰ af-
fectōneꝫ multū ↄſiderans expulſꝰ
demonibus abſtracto coꝛpoꝛe de

flumine ꝑ virtutē angeli reſtitu-
tus ē priſtine vite. Qui miſericor-
diſſim⁹ fact⁹ pn̄iam egit. ¶ Octa-
uo eſt auarorꝫ oditiua. Refert ce-
ſarius ꝙ quidam diues vxori ſue
apparuit dicens ꝙ erat damnatus
Cui autem requirerēt cauſam cū eēt
magn⁹ elemoſinari⁹. rn̄dit. ꝓpter
timorem faciebaꝫ poti⁹ ꝙ̄ ꝑ amo
re. qđ cū dixiſſꝫ. ſtatiꝫ diabolus q̄
eius ductor erat euꝫ ſecum porta-
uit. ¶ Item ad idem. Pn̄ quidaꝫ
diues de male acquiſitis vellꝫ fa-
cere elemoſinā eccl'iam cōſtruxit
ab eis. Pn̄ cum quidā Ep̄s veniſſꝫ
ad ꝯſecrādum eā. vidit in quolibꝫ
lapide vnū diaboluꝫ ſedere. Cum
fuiſſent interrogati a ſancto quid
ibi facerēt. rn̄derūt. Iſta capella
noſtra eſt. q̄ de forefactis eſt fa-
cta. ⁊ nō de elemoſinis. Tūc prece-
pit eis Ep̄s. vt q̄cq̄d eſſꝫ eorꝫ por-
tarēt. Et aſſumētes om̄s lapides
vnacū diuite ⁊ totū edificiuꝫ. ter-
ram ſolam ibi delinq̄ntes ¶ No-
no eſt penarꝫ diminutiua. Refert
jacobus de vitriaco. ꝙ cū quidaꝫ
Ep̄s fuiſſet defunct⁹. ⁊ a quodam
ſacerdote bono multū ꝯmēdaret'
apparuit ei in nocte cū mirabili tor
mento. Qui cū interrogaſſꝫ quis
eſſet. Rn̄dit. Ego ſum ille infelix
ep̄s qui ſubtrahēs a paupib⁹. no-
biles ⁊ potentes inuitabā. ⁊ in fi-
ne fui multum ꝯtrit⁹. ꝯfeſſ⁹ ſum
miam a deo. Sꝫ in iſtis tormētis
tamdiu ſtabo quouſqꝫ de bōis re-
lictis ꝑ me tot elemoſine ſint fa-
cte ſicut ego in vanitatib⁹ expēdi
Tūc ſacerdos iuit ad parentes vix
obtinē potuit. vt illa q̄ntitas pe-
cunie paupibus donaret'. dat⁹ tn̄
liberat⁹ eſt a penis.

Sacramētum eukariſtie

Sacramentum eukariſtie
multa bona inducit i no-
bis. ¶ Primo eſt dānatio
nis liberatiua. Refert ei jacob⁹
de vitriaco. ꝙ quondā fuit q̄dam
mulier q̄ mirabili mō de ſuſpēſio-
ne temptabat'. Cū aūt temptaſſet
tempus locus ⁊ horā. Et dū miſſa
dicebat' omēs ſuos expuliſſet de
domo hoſtiū clauſiſſꝫ. ⁊ funem ad
trabem ligaſſꝫ. ⁊ dum vellꝫ ſe di-
mittē ſuſpendio. audiuit ſignum
ꝓ eleuatione corporis xp̄i. ⁊ ſicut ꝯ-
ſueuerat dicere dixit. jhū xp̄e fili
dei viui miſerē mei. Statiꝫ trabs
fracta eſt ⁊ demones cuꝫ magno
ſonitu domū dimittētes. clamaue
rūt. virtus corporis xp̄i te libera-
uit a damnatōne eterna ¶ Scđo
eſt mēbrorꝫ conſuatiua. Hō tranſi
ens ꝑ pontem ⁊ vidēs eleuatōneꝫ
corporis xp̄i i quadā capella ꝓpt̄
multitudinē ppl'i non poſſꝫ ingre
di adorauit ſup pontem flexis ge
nib⁹ ⁊ pedibus retro extenſ. Tan
dē venit q̄driga onerata maximis
lapidib⁹ tranſiēs ſup eius pedes
in nullo ei nocuit. ¶ Tercō eſt pe
narꝫ diminutiua. Fuerūt duo fr̄es
p̄dicatorū ſe mutuo m̄tū amātes

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg